

Jászapáti, 1906. augusztus 7. – Székesfehérvár, 1981. június 28.

A Pázmány Péter Tudományegyetem Hittudományi Karán tanult, 1930-ban pappá szentelték, hittudományi doktori oklevelet szerzett 1932-ben. Lelkészi pályáját Egyeken kezdte; káplán 1933-ig és emellett Diósgyőr-Vasgyárban káplán és a diósgyőri vasgyár hitoktatója volt. 1934-től a mezőkövesdi r. k. gimnázium hittanára és a Szt. László Konviktus igazgatója, 1936-tól az egri érseki hittudományi főiskola és papnevelő intézet rendes tanára, a papnevelő intézet rektor-helyettese 1943. szeptembertől 1958-as leváltásig. Heves vármegye állami szociális tanácsadója 1938–1940-ben, majd a KALOT egyházmegyei igazgatója 1940-től. 1945 elején a Kereszténydemokrata Néppárt egri szervezője, majd a Független Kisgazdapárt tagja, az FKgP országos listájáról 1945. november 4-én nemzetgyűlési képviselővé választották, de 1946. március 11-én a frakcióból a Baloldali Blokk követelésére kizárták. 1958-tól a papnevelő intézet gondnoka, Szajolon plébános 1960. január és augusztus között volt, majd a székesfehérvári papi otthon nyugdíjas spirituális 1972-ig, az otthon igazgatója haláláig. Érseki tanácsos 1942-től, c. apát 1976-tól volt.